

**וארטיס לפרשת תצוה**

**כז כ. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך.** איתא במדרש שה"ש א. ד. שהקב"ה אמר את ב' הדברות הראשונות "אנכי" ו"לא יהיה לך", וכשראו ישראל פרחו ושמעם ואז הם פחדו ובקשו ממשה שהוא יאמר את שאר הדברות. ומוסיף המדרש שבגלל זה הפסידו ישראל שיש בהם שכחת התורה, ואילו היו שומעים הכל מה' לא היתה בהם שכחה. ולפי"ז רמזו היטב בפסוק ה' אומר למשה ואתה תצוה את בני ישראל, והיינו אתה תצוה אותם את הדברות ולא אני אבל ויקחו שמן זית זך שכוון שתשלט בהם שכחה יזדקקו לשמן זית ששמן זית משיב את הזכרון. רבי יונתן איבשיץ.

**כז כ. ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד.** ומבאר רש"י להעלות מדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. כך פירש רש"י כאן. ואילו בפרשת בהעלותך פירש עוד פירוש להעלות: שעשו מדרגות לפני המנורה כדי לעלות עליה הכהנים להדליק המנורה. וקשה למה רש"י כאן השמיט ד"ז? וי"ל, אומר רבי נפתלי מסלוצק, כיון דהמנורה היתה בגובה יח' טפחים והיינו כמטר שבעים בערך וזה גובה האדם, לכך בפרשת בהעלותך שהוא ציווי לכהנים לכל הדורות, הוצרכו מדרגה כדי להדליק את הנרות יפה. אבל כאן מדובר בציווי למשה (שהוא הדליק את הנרות בשבעת ימי המלואים) שהיה בעצמו בגובה עשר אמות ולא הוצרך כלל למדרגה.

**כז כ. ויקחו אליך שמן זית.** הקשה בפנים יפות מדוע נאמר כאן שמן זית ואילו בשאר המקומות כגון במנחות ובמצורע לא נאמר אלא שמן סתם? ועוד מדוע נאמר שמן זית ולא שמן זיתים? וי"ל דהנה יש לחקור מהיכן היה לישראל שמן טהור במדבר הרי לא היו להם זיתים משלהם, אלא נראה שהביאו ממצרים או קנו מעכו"ם בדרך, וא"כ הוא שמן שבא מזיתים טמאים וממילא גם השמן טמא וכיצד השתמשו בו למנורה? אולם רבי מבואר בפסחים ל: שהשמן הבא מן הזית נטמא רק באופן שהאדם סוחט בפעם אחת יותר מכביצה והיינו שני זיתים. ונשמע מזה שהסוחט זית אחד בכל פעם אין השמן מקבל את טומאת הזית. ומעתה י"ל שמשום כך נאמר ויקחו אליך שמן זית זך כדי להזהיר את ישראל שיסחטו בכל פעם זית אחד כדי שהשמן לא יטמא. מתוקים מדבש.

**כח א. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך.** מבואר שיש עניין שמשא ימנה את אהרן לכה"ג, וביאר הגר"י הטעם דהדבר תלוי במשה שהוא יהיה הממנה ולא הקב"ה י"ל דמבואר בתוס' שאין מעמידים כה"ג אלא ע"פ מלך, והרמב"ם כתב דבעין ב"ד יש שבעים ואחד למנות כה"ג, נמצא שלכת תלוי מינוי אהרן במשה שהיה לו דין מלך ודין ב"ד של שבעים ואחד.

**כח ג. ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד. וכו' ועשו בגדי קדש לאהרן ולבניו לכהנו לי.** הגמ' בשבת לא. מספרת מעשה בכנרי אחד שהיה עובר אחורי ביהמ"ד ושמע קול סופר שאומר ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד? אמר: הללו למי? ענה לו לכהן גדול, אמר אלך ואתנייר כדי שישמוני כה"ג. בא לשמאי ונזרק, בא להלל וגיירו. ולאחמ"כ הראה לו את הפסוק והזר הקרב יומת. נשא הנכרי ק"ו והבין שאינו יכול לשמש. אומר רש"י שם שאותו סופר היה מלמד תינוקות. וצ"ב מנא ליה לרש"י הא ואת מי לא מעניין מה היה? וי"ל שהקשה לרש"י איך אותו נכרי שמע רק את תחילת הפסוק ואלה הבגדים וגו' ולא שמע את סוף הפסוק ועשו בגדי קודש לאהרן ולבניו, ואם היה שומע זאת היה מבין שהבגדים הם רק לאהרן ובניו, שהרי אסור לעצור באמצע כמו שכתוב במגילת רבי: כש אסור לעצור באמצע פסוק? וע"ז מתרץ רש"י שזה היה מלמד תינוקות ואיתא שם במגילה שהותר להפסיק באמצע פסוק בשביל ללמד התינוקות.

**כח ו. ועשו את האפוד.** הקשה בכלי יקר מה הטעם שבוכלם נאמר **ועשית**, ואילו כאן נאמר **ועשו**? וי"ל לפי שאמרו חז"ל (ערכין טז.) שהאפוד בא לכפר על חטא העגל. ולמשה לא היה חלק בזה, לכך הוצרכו בני ישראל לעשות כי הם עבדו ע"ז.

**כח ח. וחשב האפוד כמעשהו ממנו יהיה.** יש לומר, אומר רבי ברוך מגרליץ, שפסוק זה מרמז על הדין שמחשבת ע"ז הקב"ה מצרפה למעשה. ואפוד הוא לכפרה על חטא העגל. וזמ"ש **וחשב** האפוד **כמעשהו** והיינו מחשבת הע"ז שעל זה מכפר האפוד יש לו דין כמעשהו.

**כח ט. ולתקת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל.** כאן בפסוק יש משמעות שהיה האומן מפתח בעצמו את שמות בני ישראל, וכן להלן פסוק יא כתב פתוחי חותם **תפתח** את שתי האבנים.

ואילו באבני החושן לא נאמר שיפתח האומן את האבנים, וכל מה שנאמר בהם הוא שהיו האבנים מפותחות בפתוחי חותם, וראוי לעמוד על שינוי זה מדוע לא נאמר גם בחושן ופתחת? וי"ל, אומר רבי צבי פסח פרנק ע"פ הרמב"ן בתרומה כה ז, שבאבני החושן נאמר במלואותם שיהיו שלימות ולא חסרות, והיו חוקקים בהם ע"י הנחת השמיר והיה בוקע בהם בלי להחסיר בזה כלום. וד"ז נאמר רק באבני החושן שנאמר בהם במלואותם אבל לא באבני האפוד עכ"ל הרמב"ן. ולפי הני"ל הכל כפתור ופרח, דאפוד נאמרה החקיקה בלשון תפתח ופתחת שבהם הפיתוח נעשה ע"י האדם כיוון שלא היו צריכות להיות שלימות, משא"כ אבני החושן שפיתוחם לא נעשה ע"י האדם, אלא ע"י שמיר שנעשה מאליו נאמר בהם שיהיו מפותחות.

**כח כא. והאבנים תהינה על שמות בני ישראל שתיים עשרה על שמותם.** מבואר בגמ' יומא עג. שכל אותיות הא-ב היו על אבני החושן, וכששאלו באורים ותומים היו האותיות מאירות לתשובה. ומקשה הגמ' הרי בשמות השבטים לא כתוב את האות צ, ומתרתצ הגמ' שהיה שם גם את שמות האבות ובשם יצחק יש צ. ומקשה הגמ' מה עם האות ט שאין לא אבות, ולא בשבטים, ומתרגצין שכתוב שבטי ישורון ע"י הגמ'. ותימה גדולה למה לא שאלו דבר ראשון על האות ט. שהוא לפני צ. וי"ל, מביא החת"ס, שיש במדרש שתי שיטות מה היה כתוב על האורים ותומים (מלבד השבטים שזה כתוב להדיא בפסוק). שיטה ראשונה סברה שכתוב שמות האבנים אדם פטדה וברקת וכו'. ושיטה שניה סברה שכתוב את האבות. והנה בתחילה הגמ' למדה שכתוב את שמות האבנים היינו אדם פטדה, וא"כ יש שם את האות ט. אך כשהגמ' תירצה שכתוב את שמות האבות א"כ חסר את האות ט. וע"ז תרצו שבטי קה.

**כח לב. לא יקרב.** הגמ' ביומא עב. לומדת מכאן שהמקרה בגדי כהונה לוקה. שנאמר לא יקרב. והקשה הרוגטשובר הרי יש כבר פסוק אחר שממנו ילפינן שאסור לקרוע בגדי כהונה והוא ילא תעשו כן לה' אלוקיכם? ותירץ שלא תעשו לא ילפינן דינא דגרם קריעה דשרי התם גרמא במחיקת שם (שבת קכ) והכא אסור מילא יקרב.

**כח, לג. ועשית על שוליו רמוני תכלת וגו' על שוליו סביב ופעמוני זהב בתוכם סביב.** היכן היו הפעמונים? הנה כאן התרגום אונקלוס אומר שהפעמונים היו בין הרימונים. ואילו בפרשת ויקהל לט כה אומר התרגום שהפעמונים היו בתוך הרימונים, ועו"ק דבתרגום יונתן בן עוזיאל ג"כ יש סתירה בין הפרשיות, דבפרשת תצווה כתב רבי יונתן שהיו 71 פעמונים, ואילו בפרשתנו כותב רבי יונתן שהיו 72 פעמונים (ויש שמכח קושיות אלו שינו הגרסאות עיין בפירוש יונתן). וי"ל, אומר ה"ב קודש', דהציווי של פרשת תצווה נאמר לפני חטא העגל, ושם הציווי היה לעשות פעמון בין הרימונים וא"כ היו 71 כי היו 72 רימונים ובין כל אחד לשני היה פעמון, זה יוצא בס"ה 71. משא"כ פרשת פקודי היה אחרי חטא העגל, א"כ לא היה אפשר לעשות את הפעמונים שהיו מזהב בחוץ, כי זה היה מזהב המקטרג, שמוכזר חטא העגל ואין קטגור נעשה סגור, ולכך הוצרכו להשיג הפעמונים בתוך הרימונים והיו 72 פעמונים כמנין הרימונים.

**כח לה. ונשמע קולו בבואו אל הקודש.** בתנ"ך מופיעה ג' פעמים המילה **ונשמע**. א. נעשה **ונשמע**. ב. **ונשמע** קולו. ג. **ונשמע** פתגם המלך. מבאר החיד"א את הקשר בין שלושתם. הנה בגמ' בשבת פח איתא שישאל יכולים לטעון שלא יקבלו עונש על העבירות כי הם היו אנוסים, כי כפה עליהם הר כניגות. ואומר שם הרשב"א שזה הכל עד שנכנסו לארץ, אך כשנכנסו לארץ ישראל בטלה טענת האונס, כי הקב"ה אמר להם אני נותן לכם את הארץ רק בתנאי לקבלת התורה והם נכנסו לארץ (ותלוייהו וזבין וביינה זבינ). והנה כל זה ניחא רק כשהיו בארץ אך כשגלו והתבטל התנאי שוב ממיילא שוב חזרו להיות אנוסים. וע"ז הדר קיבלוה ברצון בימי אחשורוש. וכך מפרש החיד"א את ג' הפסוקים הנ"ל: בתחילה אמרו נעשה ונשמע אך א"א להיענש ע"כ כי זה היה באונס, לכן יש את הונשמע קולו בבואו אל הקודש היינו לארץ ישראל, ואם תאמר הרי גלו והתבטל התנאי וחזר להיות אונס? ע"ז יש את ה'ונשמע' פתגם בימי אחשורוש שחזרו וקיבלו באהבה. בבעל הטורים הביא ביאור נוסף על העניין הזה של ג' פעמים ונשמע. הנה אמרו חז"ל במגילה ג: אמר רבה מקרא מגילה עדיף על עבודה בביהמ"ד ותלמוד דתורה. כי על התורה כתוב

**פרשת תצוה תשפ"ד**

נעשה ונשמע, וגם על עבודה כתוב ונשמע קולו. ומי"מ ונשמע פתגם המלך **כי רבה הוא**, והיינו קריאת המגילה רבה על הכל. ומרומז גם ש'רבה' הוא זה שאומר את הדין הזה.

**כח לה. ונשמע קולו בבואו אל הקודש ובצאתו ולא ימות.** הנה אמרו חז"ל בעירובין נד. השונה בלחשה משכח תלמודו, ועוד אמרו חז"ל באבות ג ח השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו. וזהו ונשמע קולו בבואו אל הקודש לפני ה' דהיינו שילמד בקול רם בבואו לפני ה' והיינו בבית מדרש אז בצאתו קודש שוכח ולא ימות. בכור יעקב.

**כח לו. פתוחי חתם קודש לה'.** הגאון אומר שיש כאן רמז למה דאיתא בגמ' ג' מפתחות בידו של הקב"ה: **חיה**. גשמים. **תחית** המתים. והוא מרומז כאן, פיתוחי היינו מפתח של **חת"ם**, ר"ת **חיה תחיה** מטר הם קודש לה' היינו ביד ה'.

**כח לח. והיה על מצח אהרן וגו' והיה על מצחו לרצון להם לפני ה'.** לשם מה נכתב פעמיה והיה על מצח אהרן? וי"ל דהנה ביומא ז: וברש"י שם איתא שהציץ מרצה כשהוא על מצח אהרן בשעת הטומאה, והא וודאי שצריך שיהיה גם בשעת הריצוי, אלא שחידש שם רש"י שצריך שיהיה גם בשעת הטומאה, ולכן כתב הפסוק והיה על מצח אהרן ונשא עוון הקדשים והיינו שזה יהיה על מצחו בשעת עוון הקדשים, וגם י'והיה על מצחו לרצון תמיד' והיינו שיהיה בשעת הריצוי, שהוא שעת זריקת הדם.

**כח לח. ונשא אהרן את עוון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל וגו' והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'.** המילה לרצון כאן היא נראית לכאוי' שלא במקומה, כי לרצון שייך במצווה העולה לרצון, וכאן מייירי בכפרת עוון הקדשים, ומה שייך לרצון? מיישב הכתב סופר, דהנה מצינו סתירה דרש"י מביא ממנחות כה. שהציץ מכפר על קרבן שהוקרב בטומאה, וזבוחים פח: אמרו שהציץ מכפר על עזות מצח. וליישב הדברים נ"ל שכשהאדם עושה מצווה הבאה בעבירה, כגון שגזל חטיס והפרש ע"ז חלה, אמרו רז"ל דא"ז מברך אלא מנאץ, כי הוא עז מצח שעומד לפני ה' לעשות מצווה, ועושה זאת ע"י איסור, והי"ה המקריב בטומאה עומד לפני ה' ומתחצץ לגשת בפניו בטומאה, וע"ז אמרו חז"ל שהציץ מכפר על קרבן שהוקרב בטומאה שזה גופא עזות מצח. והנה העובר עבירה ומביא קרבן, אז הקרבן מוחק ומעביר את העבירה, אבל המביא קרבן על מצווה הבאה בעבירה, העבירה מסתלקת ונשארת המצווה שהיא עולה לפני ה' לרצון. וזה כוונת הפסוק, ונשא אהרן את עוון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ויקריבו בטומאה, וזהו עזות מצח שניגש לפני ה' בחטא, והיה על מצחו תמיד, היינו שיבוא מצחו ויכפר על עוון מצח, ואז י'לרצון להם לפני ה'. שהמצווה שנעשית בעבירה תעלה לרצון מפני שנמחקה העבירה ונשארה המצווה.

**כט לג לד. ואם יוותר מבשר המילואים עד הבוקר ושרפת הנותר כי קודש הוא.** המהרש"א בקידושין נו חידש שבשר קודש שנותר כיוון שחל עליו שם נותר בטלה קדושתו. ותמחו האחרונים מפסוק מפורש בפרשתנו שכתוב ושרפת הנותר כי קודש הוא? וי"ל דהנה יש להקשות כאן קושיה אדירה הרי כל שלמים נאכל לשני ימים ולילה וא"כ לא יתכן אף פעם שלמים בוקר השני שכבר יחשב נותר שהרי עדיין אפשר לאוכלו עוד יום ומדוע כאן כתוב ואם יוותר מבשר המילואים עד הבוקר ושרפת? וצ"ל שכל השלמים הם לשני ימים ולילה כי שלמים הם מקדשים קלים, אבל כאן מדובר בשלמי מילואים שמובא ברש"י פסוק לאי שם קדשי קדשים ולכן ביום השני הם נותר. לפי"ז י"ל שמה שכתוב כי קודש הוא זה לא הולך על שר נותר שזה אכן לא קדוש, אלא כוונת הפסוק שאם תשאל מדוע הנותר עד הבוקר ישרף הרי תמיד שלמים נאכלים לשני ימים, התשובה היא כי קודש הוא כיוון שזה בשר המילואים ומילואים יותר קדוש ואף הנותר שלו קדוש. מאת רי"א אלתר זצ"ל בנו הצעיר של הפני מנחם שנלבי"ע בצעירותו.

**בפרשת תצוה לא מוזכר שמו של משה בכל הפרשה.** אלא ואתה תצוה כמה פעמים ללא שמו של משה. והטעם לכך, אומר הבעה"ט, בגלל שמשא אמר מחני נא מספרך וקללת חכם אפי' על תנאי מתקיימת. ויש להוסיף ע"כ את דברי הגאון שזה יוצא תמיד בשבוע של ז' אדר שאז נפטר משה רבינו ומרמז על סילוקו. עוד יש להוסיף מחני נא מספר-ך, היינו מספר כ', ותצוה הוא פרשה כ ע"פ סדר הפרשיות ומרומז במחני מספר'ך.

## למצוות לקחת את המובחר ביותר.

**ויקחו אליך שמן זית זך. רש"י בתחילת הפרשה מביא שהשמן שלוקח למנורה צריך להיות הכי זך שיש והיינו טיפה ראשונה.** וכתב הכללי יקר: ויש בפרשה זו מוסר אל הטועים הנותנים החלק המובחר מן ממונם לתענוגות שלהם, וכל מה שמבזה ונמס אותה יתן לצורך נר אלקים נשמת אדם כדרך שעשה קין, אלא ילך בדרך הבל שהביא מנחה לה' מבכורות צאנו ומחלביהן כך יתן ראשון למאור לצורך נר אלקים נשמת אדם אשר אורה נצחי כמו שנתמר להעלות יתן תמיד והשני יתן למנחות שהיה מאכל לכהנים ודי רמז בזה למבינים עכ"ל. וז"ל הרמב"ם סוף הלכות איסורי מזבח: הרי נאמר בתורה והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן וישעיה' אל הבל ואל מנחתו, והוא הדין בכל דבר שהוא לשם הא-ל הטוב שינחה מן המאה והטוב, אם בנה היה תפילה יהיה נאה מבית ישיבתו, האכיל רעב יאכיל מן הטוב והמתוק שבשולחנו, כסה ערום יכסה מן היפה שבכסותו, הקדיש דבר יקדיש מן היפה שבנכסיו וכן הוא אומר כל חלב לה' וגו'. בהמשך הפרשה לגבי השמן של המנחות, התורה אומרת ומזכירה שמן כתית ואומר שם רש"י: בשמן כתית - לא לחובה נאמר כתית אלא להכשיר, שאין צריך כתית, ואין הטחון בריחים כשר בהן: ומבואר בגמרא (מנחות פו:) כי הטעם ללכת שהמנחות אינן טעונות שמן זית זך כתית למאור, הינו, משום שהתורה חסה על ממונם של ישראל. אלא שכאן לכאורה יש להקשות, מדוע התורה חסה על ממונם של ישראל דווקא ביחס לשמן המנחות, ולא חסה על ממונם של ישראל ביחס לשמן המנוחה? מדוע ביחס למנורה דורשת התורה מישראל להביא את השמן היקר ביותר, הטהור ביותר, הזך והנקי מכל תערובת של שמרים או פסולת מבלי לחוס כלל על ממונם? וביארו המפרשים: כי הנה המנחות מסמלות את המאכל הממשקה, את הגשמייות, בנושא זה מלמדת אותנו התורה, כי אל לנו לבקש עבור עצמנו את הטוב ביותר את המשובח והיקר ביותר, אלא יש לנו להסתפק למאכלנו גם בפחות מכך, בכל הנוגע לעניינים גשמיים אומרת לנו התורה: לא תחפש את המשובח ביותר, ואין אתם צריכים לשאוף לשלמות. לעומת זאת המנורה הטהורה, היא הלא מסמלת את הרוחניות, את התורה והמצוות, כאן מבקשת התורה להדגיש דווקא את ההיפך, לאן מבקשת התורה להבהיר, כי בכל הנוגע לרוחניות, למצוות, אסור לנו להתפשר על פחות מהטוב ביותר, עלינו לשאוף תמיד לשלמות הרבה ביותר שביכולתנו להשיג, כאשר בנקודה זו אין מקום כלל לחוס על ממונם של ישראל. **נביא להלן סיפורים מגדולי איך התאמצו להביא לרוחניות את ההיטוב.**

**מסופר שפעם** אחת בא חסיד לפני בעל ה'אמרי אמת' וסיפר לו שגנבו ממנו את התפילין. הלך ה'אמרי אמת' והביא לו זוג אחד תפילין רש"י ואמר לו שישמור עליהם טוב כי את התפילין האלו קיבל מעיזבון אביו השפת אמת, והוסיף לומר לו שאין לו עוד זוג תפילין של ר"ת וכן יזמין אחרים בשבילו וכשיהיו מוכנים יביא לו אותם. כששאל אח"כ רבי יצחק מאיר אלתר חתנו של האמרי אמת את חותנו מדוע נתן לאותו יהודי דווקא את התפילין השחויים כל כך בעיניו השיב לו כי בגלל שהתפילין הללו יקרים אצלו כ"כ לכן נתן לו אותם לקיים דברי הרמב"ם לתת את החלק הכי טוב להש"י.

**סיפר הרב דסלר:** הייתי בירושלים, והראו לי יהודי שאיננו עשיר, המצב הכלכלי שלו בינוני, ויש לו מנהג טוב. יש לו ברוך ה' בית עם ילדים, וה' עוזר לו שמפעם לפעם הוא מחתן בן או בת, ובדרך כלל, כשמתחננים תופרים בגדים חדשים. היהודי הזה יש לו מנהג, שכאשר הוא מחתן ותופר לעצמו ולאשתו ולבני ביתו בגדים חדשים, הוא עושה עוד משהו שאת זה אנשים אחרים לא עושים. לפני שהוא מחתן הוא הולך ל"בית היתומים ידסיקון" בירושלים, ומבקש שיתנו לו רשימה של היתומים שנמצאים שם, ואת מדותיהם, והוא תופר להם חליפות. וכי רק לעצמו ולילדיו הוא צריך חליפות? מי ידאג לילדים שאין להם חורים? - הוא תופר להם חליפות! וכן הוא הולך ל"בית היתומות ינגרטון" ומבקש את רשימת היתומות ומדותיהן, והוא תופר להן שמלות חדשות! נכון שזה מרגש? - אמר הרב דסלר. הקדושה של ארץ ישראל משפיעה על יושבי ארץ הקודש שהם עושים דברים מפלאים, אבל, אמר הרב דסלר, נכון שהוא עושה מעשה גדול מאד, אך הוא קצת טועה. כי שמעתי, שאת החליפות שלו ושל בניו, ואת השמלות של אשתו ושל בנותיו, הוא תופר מסוג בד הכי מעולה, אך את הבגדים היתומים היתומות הוא תופר מבד פחות משובח, זה לא י. א' אחרים גם לא זה לא עושים, הוא לפחות עושה את זה... אבל יש לו טעות. וכאן אמר הרב דסלר משפט שיכול להאיר לבן אדם את כל החיים, את כל הפרוודו שהוא נמצא בו. אהנונו כשנכזים בפרוודו לא קל, ולפעמים חשוך, אבל יש אורות שיכולים להאיר אותו: אלה החליפות שלו ושל בניו, ואת השמלות של אשתו ושל בנותיו, הוא צריך לתקופה מסיימת, זה זמני! רק לזמן שהם חיים כאן בעולם. ואילו את החליפות והשמלות של היתומים והיתומות הוא צריך לקחת אותו לנצח, בשביל זה צריך בד שמארץ ימים יותר. **רבי ירוחם** כותב באגירת לאחד

## מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

מיקיריו: בין אדם לחברו לא גרוע ממצות אחרו ששצטוונו עליו התנאה לפניו במצוות, ואם כן כמה מן ההידור צריכים בעת שכותבים מכתב אחד לרעהו נייר יפה דיו טוב ואותיות בהירות ומהם בדברים שטורים ונאים והעיקר לא בחיפזון למען שיהיה מזה לרעהו ריח ניחוח והנאה מרובה.

**באחת מדרשותיו** אמר רבי עובדיה יוסף: האדם לצורך ביתו הוא מחפש את הטוב ביותר המשובח ביותר, האדם המחפש דירה בודק את כיוונו האוויר קומה חזית יופי והשקעה בדירה, וכמילא אם אדם קונה מכונת הוא בודק שהמכונת תהיה משנת יצור אחרונה שלא יהיה בה פגם עם מירב השכלולים והחידושים האחרונים, שאיפתו הטבעית של האדם להתקדם עוד ועוד, אבל פעמים רבות כאשר מבקשים ממנו תורמה לשיבה או לצרכים הוא נותן את אותו סכום מועט במשך שנים רבות כאן הוא לא מחפש להתקדם אלא נשאר באותו מצב. **מעשה רבי מאיר מפרמישלן,** שנכנסה אצלו אשה ושפכה צקון וצערה, רבי, בתי התארכה ואין לאל ידינו, והחתן אינו רוצה להכנס לחופה עד שניתן לו פרה שהתחייבנו בנדוניה. אמר לה ר' מאיר, לכי לרפת ותחגי משם את פרתי, והכניסי בתי לחופה למזל טוב. נטלה האשה את הפרה והלכה לה. לאחר שעה קלה נכנסה הרבנית לרפת והפרה איננה. נכנסה אצל ר' מאיר ואמרה מאיר... מאיר... פרתנו נעלמה מהרפת!!! נתנו דעתך אמר ר' מאיר, עתידים אנו לחזור ולראותה לאחר מאה ועשרים שנה.

**מסופר על רבי שמעון סופר** הי"ד רב ואב"ד ערלוי, מחבר שו"ת התעוררות תשובה. היה ידוע ומפורסם בדורו כאחד מצדיקי הדור. יום אחד בעת שלמד רבי שמעון את שיעורו עם תלמידיו בני השיבה, נכנס פתאום איש עני לבקש נדבה, ורבי שמעון הפסיק את משנתו ונשא אליו עינים מלאות חסלה, מראה האיש היה עלוב מאד, מלבושיו קרועים ובלויים, וכן המנעלים אשר רגליו. הבחורים חשבו שרשב בודאי יקפיד על הפרעה באמצע השיעור, אבל הרבי נלחם לא הקפיד, כי נכמרו רחמיו מאד על האיש המסכן, ותיכף חלץ את מעליו היקרות שעלו דמים מרובים, כי נעשו מחומר מיוחד כדי לשמור על בריאות רגליו, ונתן לו שימוד, אם הן תאמנות לפי מדתו. ואין לתאר את גודל שמחתו כשהעני השיב לו (בגלל שהיה מרוצה מחמת עניותו במנעלים שלמות אפילו לא יתאימו לו רק בדוחק) כי אכן המנעלים חלומות את רגליו ויטיב ללכת בהן. סוף דבר היה, שהעניק לעני את המנעלים במתנה גמורה. הלך יצר מעל פניו שמח ומאושר והשיעור נמשך כרגיל עד גמירא. עוד מסופר עליו: כאשר מעיל הפרווה החורף של רבי שמעון, בלה ונשחק מרוב ימים ושימוש, נמנו וגמרו ראשי הקהל, להזמין עבורו מעיל פרווה חדש ויקר ערך, שעלה להם בדמים מרובים. אך הנה יום אחד, נכנס ובא אצלו יהודי תלמיד חכם עני ואביון, שבגדיו היו קרועים ובלויים. מיד קרא למשמשו וצויה שיביא אליו מארון הבגדים את מעילו החדש מעיל הפרווה, הלך השמש והביאו. לקח רבי שמעון ונתן את המעיל מתנה לאותו תלמיד חכם ופטרו שלום. אחר הדברים האלה, הגיע לאוזני מחדר פנימי קולה של הרבנית כשהיא מחפשת את מעיל הפרווה החדש, ושואלת בתדהמה להיכן נעלם? מיד קרא אותה אליו וסיפר לה האמת, שכבר נתן את המעיל דורון לעני בן טובים, ואין לה אחרי מה לחפש. התפללאה הרבנית ושאלה מדוע העניק לעני את המעיל החדש דוקא? הלא נשאר עדיין ברשותך המעיל הישן ואותו עני יכול היה בהחלט להסתפק ולהיות מרוצה גם בו, כלום דוקא למעיל חדש משובח ביותר הנו דוקא? השיבה רבי שמעון, ראשית כתוב בתורה "והורמות את חלבי ממנו" היינו רוצים לתת את המובחר שיש לך דוקא ולא את שאינו מובחר, וכן פסק להלכה ברמב"ם, שכל דבר שהוא לשם הקל הטוב צריך לתתו מן המנה והטוב וכו' ומה שאמרת יכול היה העני להסתפק גם במעיל הישן? אביו, כן, שהי אותו תלמיד חכם בעוונותיו הרבים, נצרך לבריות, הוא נודד מעיר אחת לשניה, ואין ספק שהנו זקוק הרבה יותר ממני למעיל פרווה משובח ויפה.

**מעשה ששה תלמידים** בביתו של רבי איסר זלמן מלצר הצ"ח אחד מה מחלליו ונדמה לו כי הרב מבריסק צ"ל עולה במדרגות הבית. הזדרז והכריז: רבינו, הרב מבריסק עולה עתה לבית. מיד נחפו רבי איסר זלמן ולבש לכבוד האורח את מעיל השבת שלו, ויצא במרוצה אל המדרגות כבדו להקביל פניו. אך תיכף התבררה הטעות, היה זה אדם פשוט שבמראהו החיצוני דמה להרב מבריסק. אולם רבי איסר זלמן לא פנה להתלבושת ויראת הכבוד שלבש לכבוד האורח הגדול, הוא הכניסו לביתו, והושיבו בראש השולחן, וישל ממנו ברגשי הכנעה וכבוד, במה אוכל לכבד את האורח החשוב? אולי יטול ידיו לסעודה? ואם לאו באיוו שתי נכבדו? האורח נדהם ונבוכ, והתנצל בפני רבי איסר זלמן, הלילה לא לרבינו לטרוח בשבילי. מטרט בבוריו הוא, כי עומד אני לנסוע בקרוב להשיג כספים, להשיא את בתי, ובאתי לבקש מכתב המלצה. תיכף ומיד בכל יראת הכבוד, נטל רבי איסר זלמן גליון נייר ועט וערך מכתב חן ונלהב למענו. כשעזב היהודי את ביתו, עמד ללוותו, וירד עמו את כל מדרגות ביתו עד לרחוב. כשחזר תמהו בני ביתו ותלמידיו כל כך למה! השיבים רבי איסר זלמן. באמת מצות הכנסת אורחים מצוה גדולה היא, מצות כיבוד אדם מישראל יקרה וחשובה עד למאד, עד שמן הצדקה להתנהג כן בכל אדם מישראל שהוא בן מלכו של עולם, ויהיה מי שיהיה, וכדרך שכיבד אברהם אבינו את אורחיו המלאכים, שנדמו לו כערביים. ואלא מאי? בעוונותינו

הרבים נעשו המצוות זולות בעינינו, אולם עתה ששובה ההשגחה העליונה, והתכוונתי לקבל פני גאון הדור ולחלוק לו כבוד מלכים, האם לכשנתבררה לי הטעות האם עלי לחלול מן הכוונה הטוהרה לקיים מצות הכנסת אורחים בכל ההידורים? האם עלי לצנן ולקטוע את מצוה זו אך ורק משום שהאורח הינו אדם פשוט?! זאת ועוד, ומי יאמר שהוא באמת אדם פשוט? האם אנו יודעים להעריך אדם מיישראלי כדבניו ולבסוף הפטיר לאמר: אם קצבו משמים ליהודי זה כבוד במידה גדושה כמו שמגיע לרב מבריסק, הרי שבכרח סוף הכבוד לבוא אליו. לשכנו תדרשו.

**סיפר כ"ק אדמו"ר מערלוי,** במצות זה קלי ואותו היה אבי ה'ק' בעל יד סופר יחיד בדורו. בביתו לא נמצאו מעולם ספרי קודש קרועים, הספרים היו מוכרזים בתכלית ההידור והיופי, והיה מפזר על זה ממון רב למעלה מיכולתו, הכל מרוב חביבות ויראת הכבוד שרחש לספרים הקדושים. כשהיה ראוי איש אמיד שהחזיק בידיו סידור תפילה קרוע וכיו"ב, הקפיד והתערם על התנהגותו באומרו: הלא בעצם היה ראוי לכרוך את ספרי הקודש בזהב ובכסף, אך מה נעשה שאין ידינו משגת, אך על כל פנים דיו לעבד להיות כרוב, ואם האיש בעצמו מקפיד לא ללבוש בגדים קרועים, כיצד אינו נוהר במלבושי שמותיו של הקב"ה הנמצאים לרוב בסידורים ובחומשים? ואין יניח את מלבושי תורתו ה'ק' קרעים.

**רבי יעקב מזידיטשוב,** היה חי בפשטות נפלאה בבית פשוט וצנוע, עם רהטים וכלים פשוטים בתכלית. אולם בכל מה שנוגע לתשמיש קדושה ולצורכי מצוה, לא הסתפק הרבי בכלים פשוטים, הוא היה מחדר וטורח להשיג כלים נאים ביותר. היתה לו חזכיה יפה מכסף, פשוטים נאים לנרות שבת, כוס גדולה ליין של קידוש, קופסא מיוחדת לבשמים להבדלה וכדומה. אחד מחסידיו הרבי, שהיה עשיר מאוד, זכה פעם בגורל שוולחן קטן ונאה, מחוטב היטב, עשוי בטוב טעם ודעת. עז היה חפצו לתת שולחן זה במתנה לרבי, כדי שיפאר את ביתו הדל והפשוט. אולם הצדיק מאן לקבל את המתנה. הלך העשיר אל בנו של הרבי רבי אליהו, כדי לטכס עימו עצה, כיצד להשפיע על הרב לקבל את השולחן. בא ר' אליהו לפני אביו, והסבירו לו שגם שולחן זה נצרך הוא לצורכי מצוה להעמיד עליו את החנוכיה, ויש בכך משום זה קלי ואותוהו התנאה לפניו במצוות. תרצה הצדיק לקבל מתנה זו אבל בתנאי אחד: השולחן הזה לא יעמוד בביתו במשך כל ימות השנה! רק בימי החנוכה יובא השולחן אל בית הרבי, כדי לפאר וליפות את מצוות הדלקת נרות חנוכה.

**ספר טובך יביעו** מסופר על אחד מחשובי העיר שנכנס לבנק לפני פורים, ופגש שם את הרב יודילה הורביץ מדיזיקוב. הוא היה ידוע בגדלותו ופרישותו העצומה, ולכן היתה בכך הפתעה לפגשו ליד דלפק הבנק. עד מהרה התברר שסיבת בואו לבנק היתה כרוכה אך היא בעבודת ה' גדולה. רבי יהודה גינזא אל הפקיד, וביקש ממנו להחליף את שטרות הכסף שהיו בידו, לשטרות חדשים ומבריקים. הפקיד הביט בלקוח, בעינים מוזרות מה, וכי ערכם של עשרה שקלים מבריקים נועצים, עולה על ערכם של עשרה שקלים דהויים? שאל... וכי אפשר לקנות בהם חפצים שערכם עולה על הערך הנקוב? כן, השיב רבי יודילה צ"ל במפתיע. וכאשר הפקיד נעץ בו עיניים תמהות, הוסיף ואמר: אני מתכוון לקיים מחר מצוות מתנות לאביונים ורצוני להדר במצוה זו, ולקיים את רצון בוראי בשטרות כסף מבריקים ומצוחצחים. וכמו כן מסופר עליו שהיה קונה מעטפות נאות לכך.

**ביום בדיקת חמץ** של אחת השנים נסע רבי שמשון פינקוס לשוק הערבי בבאר שבע ושם מצא קערה בגודל ענק המכילה די מקום גם עבור המצות וגם עבור שאר סימני הלילה אלו לצד אלו, לשמחתו הרבה היו בחנות שתי קערות כאלו והחליט לרכוש אחת כזו גם עבור שכנו הקרוב אליו ב"לטא" רבי אברהם דיטש. הוא שב הביתה כששתי הקערות בידו ובני הבית עמלו זמן ממושך לנקות היטב את הקערות ולמרקן מירוק אחר מירוק. כאשר סיימו את המלאכה ולאחר שהועלו והוכשרו כדון התבונן יחד עם בני הבית כדי לקבוע איזו קערה יפה ובוהקת יותר וכאשר נמנו כולם וגמרו בבירור על אחת מהן אמר: אותה תיתן לרבי אברהם. באותו מעמד מצא את ההזדמנות ללמד את ילדיו את דברי הרמב"ם שבסוף הלכות איסורי מזבח על פימה ביכר עבור הזולת את המעולה והיפה מבין השתיים שהרצה לזכות עצמו וכך יצרו הרע וירחיב ידו ויביא קרבנו מן היפה המשובח ביותר שבאותו המין שיביא ממנו וכו' וכן הוא אומר כל חבל לה'.

**על האדמו"ר מסיפקא** מסופר: אף שדקדק כל ימיו שיהיה לו בגד מיוחד לר"ח כמו שנהגו צדיקים גדולים. בכל זאת כמה פעמים לא היה לו כי בתוך החודש נזדמן אצלו עני הגון ונתן לו. פעם אחת התמממר באזני בנו כי אינני מקיים את המצוה בשלימות, הרמב"ם אומר לתת לעני את היפה שבכסותו כל חלב לה' ואני נותן להם את הבגדים השחוקים אך לא ארוכי הימים ואחד החסידים הביא לו דורון מלבוש משי יקר וטוב מיוחד לראש חודש. לבש הרבי צ"ל את הבגד פעמיים ושלוש בראשי חדשים כדי לצאת ידי הסוברים שאין לשנות מכוונתו של הנותן ואחרי כן נתנו בשמחה ובעטוב לב לאיש דל והוא תלמיד חכם שנזדמן ובא בצל קורתו לקיים דברי רמב"ם כלשונם וכתבתם מן היפה והמשובח שבכסותו.

## ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שאלה ותשובה

**שאלה:** השבוע אנו קוראים על הקטורת מהי סגולת הקטורת ואמירתה: **תשובה:** כתוב בזוהר בסוף פ' ויקהל, כי אמירת הקטורת בכוונה מזכה את האדם בחלקו בעולם הזה ובחלקו בעולם הבא, והקטורת משנה את הדינים לרחמים. ומוסיף הזוהר גזירה היא בשמים, שכל מי שתבוננו בקריאת הקטורת מדי יום, הוא מוגן מכל פגע רע ומזיק וממוות, וכל כוחות הרע לא יתקרבו אליו! ובספר 'סדר היום', שאמירת פרשת הקטורת פותחת את כל שערי הפרנסה ומעשירה, וההוכחה לכך היא מהכנהים שהקטירו את הקטורת פעם אחת בלבד, כי כל מי שהיה עוסק בקטורת היה מתעשר מיד, ושוב לא הוצרך להשתמש בסגולת הקטורת להתעשר. והיום, כשהקטורת היא באמירה בלבד, ניתנת הזדמנות סגולת הקטורת גם למי שאינו כהן. ועיקר כוחה הוא באמירתה בתבוננות והבנה.

**שאלה:** מה דעתכם של ימי השבועיים? בשנה מעוברת, שמסתיימים בסוף שבוע זה? **תשובה:** ימי השבועיים הם עת רצון עצומה מאוד, ובפרט הימים האחרונים שהם זמן החינוך, הם מסוגלים ביותר לקבלת התפילה ברוחניות ובגשמיות. ובשלי"ה הוסיף שנה מעוברת זה זמן מסוגל ביותר. וכמוכן א"א להתפלל בכלל, לכך כ"א יחזור בתשובה וירבה בצדקה ובתפילה ויזכה שפיתוליו יעשו פירות. וידוע ג"כ שבשנה מעוברת השמים יותר פתוחים לקבל את התפילה, אז מי יפספס דבר זה. השלי"ה. ובנינו התפילה צריך לזכור שיש לפרט את התפילה בפה בנוסח שלנו על כל פרט ופרט וכל פעולה קטנה שאנו עושים או צריכים לבקש זה יוצר אצלנו קרבת אלוקים ותפילה מהלך, וכמוכן צריך להאמין בכוח התפילה, ויש להקדים צדקה ותשובה לתפילה וכן יש לומר תהילים מי שיכול מעומק הלב עדיף שיאמר קצת באיכות, ומי שלא רגיל לאומרו מעומק הלב יאמר הרבה תהילים, ולבקש מאוצר מנת חיים, וכתאי בזמנים מסוגלים כמו לאחר חצות הליה.

**שאלה:** שישי שבת השבוע הוא פורים קטן מה המנהגים ביום זה? **תשובה:** נקדים ונאמר שפורים קטן ביד לגבי שמחה הוא גם לערים המוקפות חומה כירושלים וכדומה. ומובא בפוסקים שראוי להרבות ביום זה במשתה ושמחה. וכמוכן שאין אומרים בימים אלו (יד וטו) תחנון ולמנצח. והם ימים המסוגלים לתפילה. רבי חיים קניבסקי היה מקפיד בימים אלו לשנות יין, וידוע בספרים ששתי יין ואמירת לחיים יש בזה עניינים גדולים שהוא מסוגל לטוב ולברכה, והבעש"ט ותלמידיו כתבו ע"י שניצלים ע"י מכל המכשולות וממיתה ומועיל לפרנסה וישועה.

**שאלה:** כשאדם רואה שהצרות גדולות מאוד והוא לא עומד בזה, איזה חיזוק יש לו לכך? **תשובה:** החפץ חיים בישם עולם ב יב כתוב: ע"פ הפסוק אם ראית צרות מושכות כנחר חכה לו, והיינו שהצרות גדולות מאוד זה סימן שעתה הישועה תגיע. וכחבלי לידה. וא"כ אדם כשעל אצלו כח הסבל יידע שכעת זה הזמן שיתחיל להופיע אצלו ישועות מעל לדרך הטבע, ואם יאמין בזה אזי הוא יראה בנחמתו. וכמוכן פתרון הוא ע"י שמתפלל לה' מלב נשבר ומאמין בישועתו, ולא תפילה מתוך כדאון אלא מתוך אמונה וקרבת אלוקים.

**שאלה:** מי הם החותיים שצצו בחודשים האחרונים משום מקום, ומה מניע אותם לתקוף את ישראל? **תשובה:** החותיים הם טירוריסטים תימנים הפועלים כארגון איסלאמיסטי קיצוני והם קרויים על שמו של מנהיגם הראשון חוסיין אל-ח'ותי (שנהרג לפני 10 שנים). לפני כ-30 שנה הם החלו להשתלט על מספר מחוזות גדולים בתימן ובמשך השנים הגבירו את שליטתם והשתפצת על אוכלוסיית תימן בכל המחוזות עד שהצליחו להשיג שליטה ויכוח בתימן כולה. כיום הם מחזיקים צבא המונה בין 350-500 אלף לוחמים החמושים בנשק איראני מתקדם הכולל טילים מדויקים ארוכי טווח ומאומנים על ידי שמורות המהפכה האסלאמית של אירן. הסיסמה הרשמית של החותיים מושתתת על המסר קללה על היהודים, ניצחון לאסלאם. מלבד האידאולוגיה האנטישמית הקיצונית שלהם, מה שגורר אותם להמלחמה נגד ישראל זו עובדת היותם כפופים באופן מלא לשליטה איראנית והאינטרס האיראני הוא השולט במעשיהם. מאז השתלטות החותיים על תימן נטשו כל היהודים את המדינה ונותרו בה רק שלוש משפחות שגם הן גורשו מאז.

**שאלה:** בשבוע הבא בחירות ממה כדאי להימנע? **תשובה:** להימנע מלרבו ולהתווכח עם אף אחד ובפרט לא עם שכנים ומכרים. צריך לזכור שבסופו של דבר הפוליטיקאים מסתדרים בינם לבין עצמם, והאתה תישאר במריבה, על כל אחד מוטל לעשות מה שרבותיו מורים לו ולהימנע ככל שניתן מוויכוח שהיא עצת היצר.

**שאלה:** בית שהאמה אומרת למשל שהיא לא מרשה לישון בחדר פלוגי או בחדר שינה, ומיד הילדים שואלים את האבא, שכמוכן מרשה הכל. מה תעשה האמא? **תשובה:** כל פעם ששואלים אותה היא תשלח לאבא ותראו איך האבא פתאום עונה כמוה בתקיפות יתר.

**שאלה:** ילד שחוזר מהחיידר ורוצה לספר משהו, בשעה שאין סבלנות או כל מיני בלאגנים שבוללים מאוד קשה להתייחס לילד בסבלנות הראויה. האם אפשר לדחות אותו לעוד שעה? **תשובה:** הדחייה היא עוול גדול עבורו, כי כעת לחוץ לו. ולכן חייבים לתת לו את הדקות הראשונות כשרואים אותו. ואם יש כמה ילדים, לתת לפי התור. וכשיש

מישהו שלחוץ לו, לתת לו לשחרר מיד. ואם לא נותנים מיד אנו מחמיצים הזדמנות לתת לילד להשתפך, ויותר מאוחר יכול להיות שהוא ייגגר.

**שאלה:** כידוע מוטל על האדם להיות בשמחה איך נהיה בשמחה למרות כל מה שעובר עלינו? **תשובה:** הכל תלוי במה מתרכזים ועל מה מדברים, כי לכל אחד יש דברים טובים ודברים לא טובים ומוטל עלינו להתרגל לדבר על הדברים הטובים. למשל לאדם יש שני ילדים אחד ילד טוב ואחד ילד שפחות עושה נחת. זה שיש לך ילד פחות טוב זה לא צריך להוריד את השמחה על הילד הטוב שה' נתן לך. ויש לנו להפנים שגם הרע הוא לא רע אלא זה רצונו יתברך, וע"י שמחה הכל יתהפך לטוב. ויש להוסיף שיהודי צריך לשמוח מעצם היותו שייך לעם הנבחר, ובפרט מי שמשתדל לקבוע עיתים לתורה ככל שיכול. הולכי תביבות.

**שאלה:** במצב כלכלי קשה האם יש לומר לילדים שהמצב קשה? **תשובה:** לא. יש הילד צריך להרגיש בטחון, זה לא אומר שהוא צריך לקבל כל מה שרוצה ומותר לתת לו הערכה לכסף אבל לא להזכיר שהמצב קשה.

**שאלה:** הרמב"ם מביא שבעה כללים להנהגת האדם בביתו, הראשון הוא מכבד יתור מגופו, מה הפירוש? **תשובה:** דין קדימה. אם יש למשל ב' כסאות חייב לתת לה את הכסא הנוח יותר, וכן אם יש מקום ברכב של השווער למישהו אחד והשני צריך להיטלטל אוטובוס עליו לתת לה את המקום הנוח, ואפילו ששבשילו זה על חשבון הלימוד וכדו'. ורבי אברהם גנובוסקי אומר שהדין הזה כולל עזרה בבית כקניות וכדומה. והרווח שלו הוא עצום כי ההערכה אליו מתגברת מאוד ע"י שמתכבד, ככה בטבע של אשה ואל חשוב שהוא נעשה סמרטוט ע"י.

**שאלה:** ילד מתבגר מה צריך להתחשב בו? **תשובה:** פעמים רבות ילד מתבגר בפרק זמן קצר מתחללים אצלו שינויים אדירים הוא מבובלב הוא בעצמו לא מבין מה עובר עליו צריך מאוד להיזהר מלאשים אותו ולהשפיל אותו על כל מיני דברים שגשורה לו עושה לו כאב עצום שאף אחד בעולם לא מבין אותו, זה הזמן להכיל אותו לדאוג לו ולתת לו המון חום וכדו'.

**שאלה:** כשאדם מספר לשני את צרתו בשעה שלומד האם עליו להמשיך ללמוד? **תשובה:** כשאדם יש לו צרות עליו לדעת לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני, אך אדם ששומע סבל של השני צריך להשתתף עמו בצערו במשך זמן להתחבר לצרה של הולחרה במה שעובר עליו ועליו להפסיק או לתמוך. רבי דב לנדא.

**שאלה:** בחושן משפט: מתוך מנחת שלום למרן הגר"א הקר שליט"א: אדם הביא לניקוי יבש חולצה ממוגנת וניקו הכל יפה, אך המונח נהרס האם צריך לשלם לו ע"י? **תשובה:** כיוון שאנשים קונים חולצות עם מונח לכן נחשב שהחולצה נהרסה וצריך לשלם.

**מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם המון פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים:**

**א.** טעות נפוצה שיש להרבה אנשים. וורד אינה תוכנה שנועדה לכתיבה! וורד היא תוכנת 'עיבוד תמלילים' שנועדה ליצירת מסמכים. ל-יונידוס יש בחבילת ה'אופיס' תוכנה שנועדה לכתיבה - תכנת 'מחברות' - 'יואן נוט' (OneNote) תוכנה מדומה שמתאמת לכתיבה וארגון, בכל נושא שעולה על הדעת, החל מחידושי תורה ועד לתזכורות וידיעות. התוכנה בנויה בצורה של מחברות - עם 'חוצצים' ו'ידיפים', ומאפשרת לכתוב באופן קליל ונגיש, הרבה יותר מוורד. בלחיצה קלה אפשר לפתוח נושא, מחברת או עמוד, אין צורך לשמור ביציאה, ניתן לכתוב בכל מקום בעמוד, כל המידע נגיש מול העיניים ועוד שלל תכונות מדמיוניות. כמו כן, התוכנה עובדת בסינכרון מלא עם שאר תכנות אופיס, ומאפשרת לייצא ולשתף מידע עם וורד, אקסל, אוטולוק ועוד. כל מי שמכיר את התכנה מעיד שחיי השתנו לטובה. מומלץ בחום! **אחר כתב:** תכנת וורד היא תוכנה חכמה ומקסימה מאוד, וחבל מאוד שמחשור ידע אברכים מבזבזים זמן רב שהיה יכול להיחסך. יש חוברת בשם 'וורד לאברך' של ר' יואל שילה, שם מתומצת כל הידע הנגיש שנדרש בעיקר לאברכים לצורך השימוש בתכנה. **עוד הביאו:** חלונות ה"סקירה" בוורד. פותחים עקוב אחרי שינויים - בוחרים. מכאן ניתן לנווט דרך "חלונות סקירה" או דרך החיצים ב"שינויים". ניתן לסיים עם הסימונים שקבל את כל השינויים והפסק מעקב. **ב. לשמור על הכפלים בחצאית: כמה כתב:** מנגיסה את החצאית לאורכה כשהיא מגולגלת סביב עצמה רק ברוחב ולא לקפל אורך ולהכניס לתוך גרר רגל דקה של נשים לפי האורך הרצוי. **ג.** ניתן להשיג את כל המידע הרפואי לשיכור ולאלכוהול בשליחת המילה: [GADIL0556475980@GMAIL.COM](mailto:GADIL0556475980@GMAIL.COM). השריה של חולצות לבנות באקנומיקה מורידה היטב כתמים. **ה.** ניתן לקלף צבע מהקיר "אממה" כדלהלן: **1.** מסמנים בעיפרון על הצבע לקילוף. **2.** לוקחים שפכטל ומעמידים אותו על הקו עם נטייה מעט כלפי פנים **3.** נותנים מכה קלה עם פטיש לתחילת הקילוף וכן מסביב לכל הריבוע. **4.** ממשיכים לקלף את הפנים. בהצלחה. **אחר כתב:** הדרך לעשות אממה על אממה היא: למדוד עם סרגל מתכת או שיעור הסי"מ הנצרך. ובסופם לצעיר ריש ע"י פינת הסרגל כדי לסמן זווית של 90 מעלות (כדי שיצא ריבוע ולא מעוקן) ואז להמשיך לקו הבא וכן הלאה. לעבור על הסימן הנ"ל עם סכין יפני חד

(לחרוץ את הטיח לעומק). לקחת פטיש ומברג עם ראש שטוח (לא פיליפס) ולהכות בפטיש על המברג על חלק הקיר המסומן במכות עדינות. פסים לאורך עד שנושר כל הטיח שבתוך הריבוע. היתרון שבחירוף הנ"ל כך ע"י זעזוע המכות יפול רק הטיח בפנים הריבוע ואילו הטיח שמסביב נשאר שלם. **עוד כתבו:** לגבי קילוף צבע לצורך עשיית "אממה על אממה" לא צריך לקלף, אפשר למרוח ריבוע של שפכטל ובכך "לבטל" את הצבע. **עוד כתבו:** לוקחים סרגל ברזל גדול או מדף ארוך טיפה משרטטים עם סכין יפני ריבוע 50x50 לרח"נ או 60x60 לחזו"א ומגרדים עם הסכין יפני או שפכטל את שכבות הצבע עד לטיח. **אחר כתב:** יפני עם שפכטל ריבוע ששרטטנו על הקיר עם לורד ולגרד בזהירות. **ו. שיניים חזובות** זה אומר שהשיניים בריאות טובות וחזקות (לא מדובר על צהוב חזק מעשון). **אחר כתב:** למניעת שיניים חזובות יש שמחת שיניים עם ברייט עובד מנסיון ובאחריות ניתן להשיג אצל 0534161863. **ז. פרנסה לאברך:** כתבת סת"ם, שיעורים פרטיים תלמידים, סיוע למבוגר המוכר לביטוח לאומי - 4-5 אלף שקל בחודש וכו'. **ח. יעיל מלא לעצירות** וגם לחיזוק כללי של הגוף: תכשר משה מורינגה של חב' פרקט טבע טל' 1700500005. **ט. כתמים שונים וניקיון** כדאי להתנייע עם חב' סנו טל' 5743. **י. הסרת כתמי חלודה מאסלה:** יש חומר שנקרא חומצת מלח, נקנה בטמבור, והוא יעיל ביותר. מנקה גם בטון. "אוכל" את הלכלוך. יש להיזהר מאוד לא לערבב עם חומרים נוספים (בעיקר עם אקונומיקה שהיא בסיס) **אחר כתב:** ד"כ חלודה נפט על אבנית. לכן לרסס מסיר אבנית (סיליט באגו או אנטסי קאלק) להמתיק מעט ולשפף עם סקוץ או צמר פלדה. **יב.** לגבי ניקוי עדשת מצלמה: ניתן לרסס נוזל לניקוי שמשות על בד דק (שיגיע לחד הפינות) ולנקות פעם או פעמיים (לא להתיי ישרות על העדשה) **יג.**

**לגבי שחזור קבצים:** נ"ל שדיסק דריל יותר טוב RECUVA. **יד.** מיזם חדש - קובץ שיתופי לתחפשות. ניתן לשלוח מייל עם המילה "תחפשות" בשרות הכותרת לחברות או [24purimbb@gmail.com](mailto:24purimbb@gmail.com). הגרלה על זכות קניה לתחפשות, לזריזים להציע תחפשות להשאלה/למסירה. **טו. עצות יסודיות לקימה בבוקר:** 1. עקרון חשוב ביותר שיהיה חשק בליה לקום בבוקר וכמוכן לקום בשמחה כמו שידוע מהנפח"ח. 2. דבר נוסף חשוב להחליף את הצלצול של השעון מעורר מדי פעם שהגוף לא ירגיש שזה מטריד בשבילו. 3. חשוב ג"כ להכין את הבגדים של הבוקר לפני השינה שככה יש חשק לקום. 4. מומחי הרפואה ממליצים לא לאכול ארוחה אחרית השעה 8 בערב (כידוע שאם מערכת העיכול עובדת בזמן השינה השינה פחותה מאוד באיכות. מאמרה ידועה אומרים בירושלים על זה שקשה ליום א' יותר מכל שהוא רמז ביומים השמש לא יכבה" שבידיש יום א' נקרא "זונטאג" היינו יום השמש שלא הולך). 5. ועוד חשוב לדעת שעדיף לישון 11 עד 5-6 מלשון מ 12 עד 7-8 משום שהגוף מרגיש את אור הבוקר והשינה פחות משפיעה. 6. עוד אמרו המומחים לשתות קצת מים לפני השינה שהגוף לא יהיה יבש בבוקר ויהיה קל לקום. 7. סגולה ידועה לומר עזרה כבדו וכו' 7 פעמים ישר והפוך ולחשוב כל פעם על השעה שרוצה לקום עזר להרבה. 8. דבר יסודי ונחוץ לקבוע שעה שבה קם כל בוקר כי כך הגוף מתרגל לשעה והרבה יותר קל לקום. 9. וידוע דבר אומרים שלא טוב לעשן כשעתיים לפני השינה. 10. טיפ נוסף שקשור בבוקר שמאוד כדאי לשנות. שתי כוסות מים חמים או תה ששורר מערכת העיכול. 11. לגבי ילד רזה מאוד לתת לו אבוקדו שידוע שמשמין אך בריא מאוד, ופחמימות בריאות כמו לחם מקמח מלא, פריכיות אורז וכן מוצרי חלב עם שומן גבוה.

**התורה חסה:** בפרשת עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים:

**א.** נשמח לקבל פיתרון לעובש שנהיה בארון בגדים. **ב.** איך להוריד כתמי מים (בצע חום) בארזי האמבטיה? **ג.** רציפה שיש בה שריטות (גרניט פורצלן) האם ישנה אפשרות לטשטש את השריטות? **ד.** מה עושים עם כוון קנייה שנפל ולא נקלט במחשב? **ה.** אשמח לשמוע עצות לגבי תחליף טבעי לתסלין דוקא בילד שקט ושאינו מתרכז בלימוד. **ו.** מבקשים פתרון להזעת יתר. **ז.** נשמח לדעת איך אפשר להוריד לק שנשפך על חולצה לבנה. **ח.** לילד עם שקדים מוגדלים, הגורמים לנזל באופן קבוע ועוד, האם ידוע למישהו פתרון ללא ניתוח? **ט.** איך מורידים שקשוקים של עט מכסא עזרי? **י.** אם מישהו יודע על פטטה חשמלית חסכונית ששווקה בעבר על פטנט של אינפרא אדום או משהו כזה -חום גבוה עם צריכה מנוכה-אשמח שיגה אותי היכן רוכשים/לברתי בהרבה חנויות ואין להם מידע על הנ"ל. **יא.** מישהו שמע על פוטוטרפיה- טיפול ע"י מכת שמש למניעת גרדת על העור, והיכן נעשה, וכן אם אפשר לקבל עצות להקלת הגרדת. **יב.** רציתי לבקש מהקוראים אם קיים מערכת מבחנים שאינו מוגבל בהספק אלא כל אחד בהתאם להספק בלימוד יכול לערוך מבחן למשל כשאין גומר ללמוד כמה דפי גמרא אני עושה על זה מבחן לפי הקצב שלי, ידוע לי שעבר הרבה בחיפה כזה דבר על מבחנים בדיקשים מי שידוע ומכיר נא לשלוח למערכת פרטים. או לחילופין אולי מישהו מוכן להיחלץ את הכפפה ולערוך כזה סוגי מבחנים שאז אפשר ללמוד בריאות דבר דבר על אופנו ללא לחץ וללמוד שחיי כשאין זמן.

## הלכות הקשורות לפרשה

**היות ויש השבוע** איזה רמזים לעניינים הנוגעים לזכרון, נביא כאן כמה דברים ששייכים ופחות ידועים לציבור. דבר ראשון נביא את הקשר בין הפרשה לעניינים אלו. **א. ויש בפרשה שמן זית זך** שהוא סגולה לזכרון. ורבי חיים קניבסקי כותב בקונטרס זכרון שלא מהני להשים שמן זית שמעיל לזכרון בתוך זיתים שגורם לשכחה. ופעם סיפר רבי חיים שהוא פגש את רבי שלמה זלמן אוירבך שאמר לו כי מאז שהוציא את הספר זכרון אשתו יש לה טענות עליו, כי אין לה מה להכין לו לארוחת בוקר כי היה לה קביעות להכין לו לחם עם זיתים שזילפה עליהם שמן זית. **ב. בגמ' ביומא סט.** מובא שהכניסו היו מקלחים בגדיהם תחת ראשיהם והיו יושנים עליהם. והנה הובא במשנ"ב ב.ב. שהמניח בגדיו תחת ראשו הוא משכח תלמודו. ועיין במשנ"ב שם שכתב שלכאנשהו היה כר מפקס בין הבגדים לראש וד"ז שרי. אלא שרבי חיים קניבסקי בקונטרס זכרון הביא הוכחות גמורות שגם בזוהר מקרה אסור להניח בגדים תחת הכר והביא שראוי להיזהר בזוהר (והכניסו עשו זאת משום שבמקדש לא ישימו דברים הרעים) וכן הביא רבי חיים שע"פ קבלה לא ישימו בשעת השניה נעלים ומכנסיים סמוך לראש. ולישון על השרול שרי כי זה בטל ליד.

**בעניין ההלכות** שהבאנו במשפטים אודות נ"ט בר נ"ט. העירו שההלכות אינן נכונות לפי השר"ע ומנחה עה"מ. ועוד הערות נכונות.

## חידות

**חידות שינון הפרשה לפי סדר ה-א-ב. מתאים גם לילדים:**  
**א.** בן של אהרון! **אביהו. ב.** היכן זה מרס האיל ביד וברגל? **בוהן. ג.** איך נקרא החלק העליון של המזבח? **גג. ד.** זורקים אותו על המזבח? **זס. ה.** איך נקראת מידה של 12 לוג? **הין. ו.** איך הקב"ה מצווה על עשית הבגדים? **ועשית. ז.** פרי משבעת המינים המוכר בפרשה? **זית. ח.** מה מכסה את הקרב? **חלב. ט.** מה שמים בשני קצות החוש? **טבעות זהב. י.** מה מנסכים על המזבח? **יין. יא.** ממה היה מעיל האפוד? **כליל תכלת. יב.** שם של אבן בחושן? **לשם. יג.** מה עושים עם חלב הקורבן? **מקטירים. יד.** כינוי לצץ? **נזר הקודש. טו.** מצוה שעושים על הקורבן? **סמכה. יז.** הצץ יכפר עליו? **עון הקודשים. יח.** מה יעשה על הצץ? **פיתוחי חותם. יט.** מבגדי כהן גדול? **ציץ. ק.** איך נקרא המזבח? **קודש קודשים. ר.** די מילא את חממי לב? **רוח חכמה. ש.** מספר פרשה שהוא שם של בדי? **שת. שתי.** כיצד הייתה הכתונת של אהרון? **תשבר.**

**שמות ספרים בפרשה:** נר תמיד. אוהל מועד. כתית למאור. חכמי לב. תשבר. חשב האפוד. פיתוחי חותם. משבצות זהב. אבני זיכרון. חושן משפט. טורי אבן. מילואת אבן. לשם שבו ואחלהם. קצות החושן. טבעת החושן. אורים ותומים. מעשה אורג. נזר הקודש. יד אהרון. כפי הארון. חזה התנופה.

**חידות פרשת שבוע: א.** בפרשה אצבע שיש לה שני שמות. **ב.** מה כתיב לבשר בראש חוץ מצץ ומצפנפ? **ג.** היכן בפרשה בשר וחלב בפסוק אחד? **ד.** מנחה משותף בין ארבעת המינים לחושן? **ה.** שלושה אחים ששםם מתחיל באותה האות? **ו.** היכן בפרשה אותה מילה פעמיים ברצף?

**חידות תורניות:** א. היכן מציון חיה ודומם ששימשו כשני עדים? **ה.** איזה מילה אומרים כל יום בתפילה ויש כשבעים רצוף במשך השנה שלא אומרים מילה זו בתפילה? **ט.** פרק כ"ח פסוק מ' ועשית להם "מגבעות" היכן עוד בתורה מוזכר "מגבעות"? **י.** מתי קוראים ביום חול 6 קראים לעלות בתורה באותו היום? **יא.** איזה איסור הותר בשבת מפני כבוד הבריות ונאסר בחול? **יב.** איזה צמח לא למאכל ולא להרחה ומכריזים עליו?

**תשובות: א.** כט כ בהן וברש"י אגודל. **ב.** תפילין. רש"י כח לו. **ג.** פרק כ"ח פסוק יג' ולקחת את שתי הכליות והחלב והקטורת. **ד.** בשניים יש עבות. ענף עץ עבות, מעשה עבות (כח' ד"ז). **ה.** אביהו אלעזר ואיתמר בני אהרון. **ו.** בבוקר בבוקר. **ז.** מעשה חולדה ובור. (תענית) דף ח' א'. **ח.** טל, כל השנה אומרים טל בחורף ותן טל ומטר לברכה, ובקץ מוריד הטל. אבל משמחת תורה עד ז' חשוון לא אומרים מוריד הטל ולא ותן טל ומטר. **ט.** בברכת בלעם. "מגבעות אשורוני" (במדבר כ"ט). **י.** תענית ציבור, קוראים בשחרית ומנחה ביחד וקראים. **יא.** ציצית שפסל, בחול חייב לפשוט כי עובר על איסור תורה כי יש לו דין של קום ועשה בו ציצית. משא"כ בשבת. משנ"ב יג טו. **יב.** ערבה.

**חידות כלליות ולילדים:** א. היכן יש בכל בית מנורה בת שבעה קנים? **ב.** איך יכול להיות שאחד שואל שני אנשים מה השעה באותו רגע והם עונים לה תשובות שונות לחלוטין ובכ"ז זה נכון לגמרי? **ג.** איזה חג מורכב מארבע ספרות של 9 והתוצאה היא 100? **ד.** איפה בגני ברכי יש הכי הרבה קקים? **ה.** שני ילדים נולדו באותו חודש ובאותו יום ובכל זאת הגיל שלהם שונה, איך זה יכול להיות? **ו.** מה הדבר שכאשר תיקח ממנו הוא יגדל, וכשתוסיף לו הוא יקטן? **ז.** מה הדבר שאפשר לעשות אותו ולא לראות אותו? **תשובות:** א. במטבט על עשר אגורות מופיע גדול ובכל המטבטות בקטן. **ב.** אחד אמר לא יודע והשני אמר את השעה. **ג.** 9 חלק ל 9 + 99 התוצאה 100. **ד.** במפעל קוקה קולה. **ה.** הם נולדו בשנים שונות. **ו.** בור. **ז.** רעש.

**חידון משמעותי מילים לפרשת תצוה:** ז' משמעותי **למילה תמיד:** תמיד - במחזוריות קבועה. "להעלות נר תמיד" (שמות כז ב). **תמיד - שם קרבן.** "על תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחוח" (במדבר כח ו). **תמיד -**

**מסכת תמיד** בסדר קדשים. **תמיד - ללא הפסק.** ברצף. תמיד יש משוה במקום. **תמיד - עד עולם.** קל חי וקיים תמיד מלוך עלינו. **תמיד - לאורך זמן.** אני מתכוון ללמוד שם תמיד. **תמיד - כרגיל.** בקביעות. באופן שגרתי. תמיד הוא שמה.

**הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת**  
**איך זה** שעוד לא קם הבחור שירקוד קדאצ'ק באמצע המעגל של יטובים מאורות?

**כשאני** אהיה סבא אני לא אלבש סוודר עם כפתורים.

**בחדש** אדר אפילו דגים שבים ורודים.  
**מישהו יודע** מה המקור לזן שלוקחים פטריות, קוצצים אותן לחתיכות קטנטנות ומבשלים אותן במים מתובלים עד שהמים נעשים רוטב ולרוטב הזה קוראים רוטב פטריות. את הרוטב פטריות יוצקים לתוך קעריה קטנה ואתה המנהיג על גבי מנח גדול מלא בבורסקים, שאותם מציעים המלצרים לאורחים שמגיעים מוקדם לסעודות נישואין. ואז, אותם אורחים שנאותו לקבל בורסק זכאים שהמלצר יזלף להם מעט רוטב פטריות על גבי הבורסק כדי לקיים המנהג "בורסק עם רוטב פטריות".

**שף שרגא מכריז:** לכבוד חודש אדר אנחנו מגישים מנה מובחרת של מזל אדר מושט.

**כשאני אהיה** סבא אני ארשה לנכדים שלי לעלות על הספה עם הנעלים.

**איך קוראים** לשוועגר של חות"י? - חותנית.

**הבן שלי** הציע לי מתווה ל"יסקת חטיפים": שהוא ייקח פסק זמן להתנהגות יפה ובתמורה אני אשחרר לך כמות מוסכמת של חטיפים.

**למה לא** מתקנים את החורים בגבינה הצהובה כמו שמתקנים את החורים בגרביים?

**הפלא ופלא:** שופכים יין יבש על כיפה יבשה והיא מתרטבת.

**מה ההבדל** בין שטיקים לטריקים?

**למה בכל** פעם כשמודדים לחולה בכמה עלה לו החום לא מחשבים גם כמה חסר עד לקו האדום העליון כמו שמחשבים כשמודדים בכמה הכנרת עלתה?

**אמא נכנסת** לחדר ורואה שכל הצעצועים ממוזרים. מה זה כאן, שוק צעצועים!!! היא שואלת בנויפה. זה בופה, עונים השובבים.

**הרגע הזה** שאתה שואל בנימוס את האורחים "אולי תשארו לארוחת ערב?" ואז הם מסתכלים אחד על השני ואומרים בטון של עושים טובה "טוב, קשה לסרב, נישארי".

**הרגע הזה** שאתה תוקע את המזלג החד-פעמי בשניצל והוא מתפרק לעניים. לא השניצל, המזלג.

**חידה מאת גדליהו** עדין לגדולות: למה יתושים לא אוהבים שמיספרים עליהם בדיחות? - בגלל שהם טיפוסים מאוד פגיעים.

**אומרים שזמן** הבחירות זה רגע האמת. אז אומרים. **האדם זוכר** הכי טוב את הדברים שהוא רוצה לשכוח.

**ילדה ביקשה** לשתות יין מהבדלה. אמרו לה: מי ששותה מהבדלה גודל לו זקן, את רוצה שיהיה לך זקן? אז היא שאלה: לתיש יש זקן בגלל שהוא שותה מההבדלה?

**ביבי מסובב** את כל העולם חוץ מבדין שמסתובב לבד.

**הרגע הזה:** אתה רוקד בחתונה כשלצידך רוקדים בחורים נלהבים, ופתאום אתה מרגיש שאתה יחייב לגרד בראש, אבל אתה לא יכול לשחרר את היד מאחיזת הצבת של הרוקדים...

**למה לא טוב לריב:** מעשה ברב חדש שבא לקהילתו ובשבת הראשונה לכשהגיעו המתפללים לילכה דודי' חלק ממתפללי בית הכנסת נעמדו וחלק ישוב והעומדים היו צועקים על היושבים שזהו המנהג והיושבים היו צועקים על העומדים שזהו המנהג וכך היו צעקותיהם ויכוחיהם עולים עד לב השמים והרב לא ידע את נפשו כיצד לעשות סוף לויכוח הבטלי נמר הזה וכיצד לפתור את ענין החלוקות.... בצר לו החליט לפנות לזקן הקהילה שהיה בבית אבות כבן מאה, ולשאלו מה זכור לו היה מנהג המקום מקדמת דנא, כששאל את הזקן אמר לי סבא, האם המנהג היה לשבת בבית הכנסת בלכה דודי? סימן הזקן ביאל' נחרצות. המשיך הרב: אז עמדו! יאל' סימן הזקן שוב נחרצות, נחרד הרב ואמר: סבא והלא אם לא תעזור לנו לפתור את העניין יעמדו שני הצדדים ויצעקו אלו על אלו..... כך היה המנהג! ענה הסבא.

**האם דרשן צריך לדעת מה הוא אומר?** תשובה: שאלו לדרשן מה ההבדל בין רוזן לרוזין דרזין? פשוט הוא ענה, רוזין רק הקהל לא מבין, רוזין דרזין גם הדרשן לא מבין.

**תודה:** יישר כח על הערה המיוחדת והיפה של הער החשוב עדין לגדולות שניכר עירך שתלמיד חכם הוא כבר היום. **הבה ח"ח ופאל לוי מכיתה ז' בית שמש.**

**ישר כח** למחנך הגדול בכיתה ו בת"ת חתם סופר שצריך להיות דמות לכל המחנכים, הדואג לכל ילד וילד במסירות גדולה, שמקיע המון ביחס אישי לכל אחד ואחד, ממות של תורה חסד ומידות אצילות, הגאון הצדיק **רבי יוסף שלומוביץ שליט"א** שדואג להגיד כל שבוע גם לילדי כיתה ז' דברים מהעלון בפרט מהעמוד הראשון.

## היכן ניתן להשיג את העלון

**ניתן להשיג את העלון בבני ברק:** צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובנהימ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב אבוחצירא 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית נכנסת הגדול)** בספריה בקומה הראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקרטון בארון למטה. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשבי" 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה קול הגליל** אצל רבי שמחה שולמן שליט"א שהרעיונות שלו עצומים מאוד בהתפתחות רוחנית. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל הטוב ביותר מפארי משפחת רוטשילד רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האיש הכי טוב שאני יודע רבי משה מלך בורסקים, אותו הבדל הכי טוב בעולם רבי אבי פרידנר שליט"א. **עוד בירושלים בישיבת קמניץ** אצל הבחור החשוב עדין לגדולות בנשי"ק המופלא שמשקיע רבות לעלות בתורה ויר"ש אפרים ליבוביץ בישיבת עטרת התורה. **עוד בירושלים ברמות א** משפחת בשארי רחוב לואי ליפסקי 42 דירה 5. **עוד בירושלים ברמות ג'** בית כנסת זכרון אברהם אצל האדום הצדיק שהקב"ה עמו בכל מה שעושה רבי אליהו בכרך שליט"א. **בבית שמש** אצל רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו רמת בית שמש. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חקוקה הבניא 7 רמה ג'. **עוד ברמב"ש ג'** גם בבית הכנסת 'בית אביי' אצל הגבאי המסור והמפורסם רבי חיים גליק שליט"א. **בביתר:** בישיבת ברכת מרדכי אצל הבחור החשוב והצדיק יהושע פרידמן במספר 0548500891. **בנהימ"ד בבית בוכריץ**, ובבית יצחק, ובבית מהר"ץ. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רות ניי. **בירוחם** אצל רבי מיכאל גולדנברג שליט"א האיש והישיבה שבירוחם. **באופקים** בבית כנסת שער תפילה (פרוקי). **עוד באופקים:** לויפון רחוב חפץ חיים 33/2 אופקים אצל הבה"ח והמפורסם לתהילה שמוא שהוזכר בעלון אני שמועג רבות כמה זכות יש לעלון הזה שהוא רשום בו ואשרי מי שזוכה להכירו הבחור המופלא עדין לגדולות ונצורות מרדכי ולושיטין שליט"א. **בקריית גת** בביה"ח שומרי אמונים ובביכ"י קרטשנף מיום שיש. **בחזון יחזקאל:** בבית כנסת המרכזי. **באשדוד:** בבית כנסת החדש"א רובע ג אצל הצדיק מנחם הרבנים הגדול רבי יצחק משענייה שליט"א **בעוצם** בישיבת נר זרח. **ברכסים** אצל הת"ח המושלם רבי יוסף המאיר שליט"א. **ברעננה** אצל משפחת זכאי רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון: 052-6903395. **בפתח תקוה** בבית הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנו ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמי"א. **בראשון לציון** אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון:** ברח' דהר 21 /חפץ חיים 1, מניין 'עני תורה', חידר ראשון לציון. **באלעד** בישיבת כנסת יחזקאל ובישיבת הר"ן ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **עוד באלעד** בבית הכנסת עמק הצפת ע"י המלמד המסור והצדיק רבי יצחק רבי שליט"א. **בצפת:** הביכל ישיבת צפת ע"י הרם שה' אוהב רבי אברהם לויסון שליט"א. העלון יחולק גם במניין הנץ שע"י איצילת השחר. **בקריית אתא:** בבית הכנסת מאקווא ירושלים 3 כמ"כ ניתן להשיג אצל האדם גדול בתורה ובחכמה רבי אלחנן וסרמן שליט"א - בכולל 'כתר תורה' בביה"ח המרכזי בשכונת שבט בקריית אתא. **ברמת השרון** אצל האדם המיוחד בכל מידה נכונה רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת גאולת ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי. **בחדרה** בכולל אדרת אליהו בראשות הגי"ר נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13. **בעפולה** בביה"ח נצח ישראל בשכונת עפולה עילית או אצל האדם המופלא רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **ביד בנימין:** בישיבת דרכי איש אצל הבחור המופלא בתורה ויר"ש רבי ישראל מאיר נידאם שליט"א. **בעכו:** רחוב גיבורי שני 32 ע"י הסטנדר בכניסה לישיבה. **בחולון:** בכולל ערב שע"י ביהכ"נס משה משה של ר' בצלאל בן שלום שליט"א אצל הצדיק היקר רבי יקיר סימן טוב שליט"א. **בקריית מלאכי** בישיבה אצל הבחור המופלא הבה"ח דובי הלל שליט"א. **בכפר מנחם** אצל הרה"צ טוביה גלר שליט"א. **בנהריה:** בכולל תהילה לדוד נהריה או בפאלפון 0548437532. **במנציסטר** אצל רבי שמואל א. הרוביץ שליט"א: 4447425793110. **בארגנטינה:** בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים. ובשכונת פלורס בישיבה של הרב דינעס. **בשווייץ** שטיבל גור ציריך אצל הרה"ח ר' אברהם יהושע העשיל רנד שליט"א. **בישיבת פיסקט** על ידי הגאון רבי יעקב קניבסקי שליט"א מראשי הישיבה.

**ניתן להוריד את העלון בעמודות קול הלשון וכן את העלונים של כל חמש השנים האחרונות.** הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים. ולא מקישים יותר.

**כמו"כ ניתן להשיג במייל:** [456alon@gmail.com](mailto:456alon@gmail.com) יש לדייק במייל לכתובת קול 456 ואח"כ [456alon@gmail.com](mailto:456alon@gmail.com) להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או בינדרים פלוסי - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! אפשר לשלוח משם חודעות.

**ניתן להשיג את העלון בכתב גדול במייל הנ"ל.**